

ud slutte mig til. Jeg har som gammelt Medlem af Bestyrelsen for Horsens—Juelsminde-Banen tit forundret mig ved at se, at den saa agtværdige Mand, som gamle Ekscellence Rosenørn i Virkeligheden var, kunde vedblive med at være kongelig Kommissarius. Det er jo en af de Baner, som Staten ikke har saa stor Interesse i, fordi den ikke har ofret saa stort derpaa, men alligevel syntes jeg dog, det var for galt. Dog finder jeg, at det ærede Medlem gjorde nogen Uret her, for alle disse Kommissarier, som den nuværende Regering har arvet, er den egentlig uskyldig i. Jeg gaar ud fra, at det gaar her som oppe i den røde Bygning, at en hel Del af den Bureaukratisme, som har været der, vil den nuværende Regering fejle ud. Dog, det gaar ikke med eet Slag.

Jeg bad egentlig om Ordet for at tale om en Sag, som vel nok skal kaldes lokal, men som i Virkeligheden har Interesse for meget mere end den Egn, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg er først den højtærede Minister og Finansudvalget taknemmelig for det Samraad, de have holdt om Fiskerihavnen ved Hou, der jo er et Barn, jeg skal værne om. Den vedrører som sagt, ikke alene Jylland, men ogsaa Fyn og Sjælland, idet en Del Fiskere fra disse Landsdele, som sejle over til Jylland for at fiske, søge Havn der. Fiskeriforeningen for Hou og Omegn sendte den 5. Oktober 1901 et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder og bad om 16,000 Kr. af Statskassen, men Ministeriet mente ikke, at disse Penge kunde gives, da der ikke var budt mere end 4,000 Kr. af Amt og Kommune og 1,000 Kr. af private. Ifølge Ministeriets Svar af 2. Januar 1902, saa det ud, som om Ministeriet vilde fordre, at der skulde ofres lige saa meget af Kommunerne og private, som man fordrede af Staten, men takket være den højtærede Minister, har man nu faaet Syn paa, at det vilde være Uret, idet den private Mand, som den ærede Ordfører nævnte, nemlig Hofjægermester Holstein-Rathlou, har givet Fiskerne denne Havn, og det dog ikke skulde være strafbart, at en Privatmand giver en Havn, saa at man af den Grund ikke skulde kunne faa Støtte af Staten uden selv at ofre lige saa meget. Jeg haaber nu, at dette Samraad vil befordre Sagens Fremme. Der forlanges nu ikke 16,000, men kun 15,000 Kr. af Staten.

Det forekommer mig, at der her fra Regerings Side er stillet for store Fordringer, skønt jeg indrømmer det berettigede i, at man har villet have alle disse

Oplysninger. Efter at jeg nu i Aar har henvendt mig til Departementschefen, har jeg faaet en hel Del Spørgsmaal, som jeg har søgt at faa Fiskeriforeningens Formand til at besvare. Men det er ikke alene Regeringen, der har Ret til at faa besvaret disse Spørgsmaal, det er ogsaa de høje Medlemmer af dette Ting. Departementschefen stiller 5 Spørgsmaal ifølge Loven, nemlig: 1) Hvor mange Fiskere ere for Tiden bosatte i Hou? 2) For hvilket Beløb have disse fisket i det sidste Aar? 3) Af hvor mange fremmede Fiskefartøjer har Havnen været besøgt i det sidste Aar? 4) Hvor megen Fisk er der pr. Bane forsendt fra Hou i det sidste Aar (Kvantum og Værdi)? 5) Hvad har Havnen hidtil kostet at anlægge? Det sidste skal jeg besvare med det samme. Den har kostet 60,000 Kr. foruden det gratis Arbejde, som Bønderne der omkring have gjort. Denne Havn har man altsaa i Virkeligheden foræret Fiskerne i Danmark, ikke blot Fiskerne i Hou. De øvrige Spørgsmaal bleve besvarede saaledes: 1) I Hou er for Tiden bosat 51 Fiskere, hvoraf de 8 dog kun delvis ernære sig ved Fiskeri. 2) I Aaret 1901 er der af disse forannævnte Fiskere fisket for et samlet Beløb af 42,258 Kr. 16 Ø. 3) Hou Havn har ligeledes i 1901 været søgt af 47 Fiskefartøjer fra forskellige Egne af Landet, særlig fra den sydlige Østkyst af Jylland og fra Issefjorden, hvoraf endog en Del har haft længere fast Ophold. 4) Ifølge den derværende Jernbanestations Godsjournal er der i 1901 afsendt pr. Bane:

	Vægt:	Værdi:
1,915 Ks. Sild,	1,850 Ctnr.,	5,745 Kr.
2,368 — Hornfisk,	2,368 —	18,944 —
263 — Rejer,	230 —	7,555 —

I alt pr. Bane for et Beløb af 32,244 Kr.

Endvidere er afsendt her fra Hou med Kvaser til Kjøbenhavn efter paagældende Skipperes Opgivende:

220,000 Pund levende Torsk	
à 12 Øre	26,400 Kr.
samt afsendt pr. Kvaser til Aarhus og Kolding	30,200
Pund levende Aal à 45 Øre	13,590 —

I alt pr. Skib til et Beløb . . . 39,990 Kr.

Det er jo et temmelig betydeligt Fiskeri, der her allerede er kommet frem, men det er ikke blot et Gode for Egnens Beboere, man søger opnaaet ved at faa Havnen udvidet, man ønsker i det hele taget at faa det lavet saaledes, at alle